

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดการขยะ : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร จังหวัดนนทบุรี
คำสำคัญ	การจัดการขยะ
นักศึกษา	รพีพงศ์ วรากุลวรพันธ์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพิตา เรืองวิชาธร
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2566

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการขยะทั้งในภาพรวมของประเทศและในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยศึกษาทั้งกฎหมายและมาตรการที่เกี่ยวข้อง บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกระบวนการจัดการขยะ เพื่อหาแนวทางการจัดการขยะของประเทศไทยในภาพรวมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการศึกษาพบว่า ปัจจุบันมีการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะ อันรวมถึงการจัดการขยะภายในขอบเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ แต่ยังคงพบประเด็นปัญหา เนื่องจากมีกฎหมายแม่บทที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะหลายฉบับและทุกฉบับกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติของตนเอง ทั้งนี้ การมีกฎหมายแม่บทหลายฉบับส่งผลให้เกิดความทับซ้อนและสับสนในทางปฏิบัติที่ราชการส่วนท้องถิ่นจะนำมาปรับใช้เป็นแนวทางการออกข้อบัญญัติ และยังส่งผลให้เกิดประเด็นปัญหาด้านอื่น ๆ อีก อาทิ การนิยามคำว่ามูลฝอยที่แตกต่างกัน การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่แตกต่างกัน และการกำหนดโทษที่แตกต่างกัน โดยจากการศึกษากฎหมายต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐสิงคโปร์ และเครือรัฐออสเตรเลีย พบว่ามีกฎหมายหลักเพียงฉบับเดียวในการจัดการขยะและในแต่ละประเทศจะมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการออกกฎหมายหรือกำหนดนโยบายด้านการจัดการขยะ

ดังนั้น ผู้เขียนมีข้อเสนอ 7 ประการ กล่าวคือ ประการแรก การตราพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการขยะ โดยตรง หรือให้ใช้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 เป็นหลัก ประการที่สอง การตรากฎหมายที่กำหนดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ในการกำกับดูแลเรื่องการจัดการขยะ

ประการที่สาม การตรากฎหมายที่กำหนดให้ราชการส่วนกลางมีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการขยะ ประการที่สี่ การเพิ่มนิยามคำว่าขยะและกำหนดให้มีการจำแนกประเภทขยะไว้ในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ประการที่ห้า การตรากฎหมายที่กำหนดบทบาทของประชาชนและผู้ประกอบการเอกชนในการจัดการขยะ ประการที่หก การจัดทำแผนแม่บทโดยการนำหลัก 3Rs ประกอบกับแนวทางเศรษฐกิจแบบหมุนเวียน (Circular Economy) มาปรับใช้ เพื่อเป็นแนวทางการจัดการขยะในระดับประเทศและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประการสุดท้าย องค์การบริหารส่วนตำบลละหาร จังหวัดนนทบุรี จะต้องปรับข้อบัญญัติให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

THEMATIC TITLE	LEGAL PROBLEMS CONCERNING SOLID WASTE MANAGEMENT : THE STUDY OF LAHARN SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, NONTHABURI PROVINCE
KEYWORDS	SOLID WASTE MANAGEMENT
STUDENT	RAPEPONG WARAGULWORAPUN
THEMATIC ADVISOR	ASSISTANT PROFESSOR DR.JUMPITA RUANGVICHATHORN
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS PUBLIC LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2023

ABSTRACT

This work aims to study about waste management both at the country's level and the level of local administrative organizations by the study of laws and related legal measures, roles and responsibilities of relevant agencies including waste management processes. Resulting which, guidelines for waste management solution in Thailand at both levels will be obtained.

According to the study, although local administrative organizations are currently authorized to provide public services including waste management within their territories but problems still arise. These are because there are too many basic laws related to waste management and all demand local administrative organizations to issue their own regulations according thereto. This has also led to the question of overlapping and confusion in the issuance of local administrative organizations' rules and regulations and other problems such as the differences of the definition of "waste", the service rates and the punishments. Meanwhile, the study of foreign laws which are Japan, Federal Republic of Germany, Republic of Singapore, Commonwealth of Australia interestingly reveals that only one basic law and one main policy are applied therein to handle with waste management issues.

Therefore, the author has seven suggestions, firstly, enacting specific law regarding waste management or principally applying the Act on the Maintenance of the Cleanliness and Orderliness of the Country B.E. 2535, Amendment (No. 2) B.E. 2560. Secondly, enacting a law

that requires a central agency to be responsible for regulating waste management. Thirdly, enacting a law requiring that the central government has a duty to provide assistance and support to local administrative organizations regarding waste management. Fourthly, adding a definition of the word waste and specifying classification of waste in the Act on the Maintenance of the Cleanliness and Orderliness of the Country B.E. 2535, Amendment (No. 2) B.E. 2560. Fifthly, enacting laws that define the roles of citizens and private sectors regarding waste management. Sixthly, creating a master plan by applying the 3Rs principles and the circular economy approach as a guideline to waste management. And lastly, Laharn Subdistrict Administrative Organization, Nonthaburi Province has to adjust its own regulations to be consistent with the Act on the Maintenance of the Cleanliness and Orderliness of the Country B.E. 2535, Amendment (No. 2) B.E. 2560.